

23.11.2007

Zpráva o činnosti SDH Želechovice za rok 2007

- I. Zahájení
- II. Zpráva o činnosti
- III. Kontrola usnesení
- IV. Plán činnosti na rok 2008
- V. Diskuse
- VI. Závěr

Vážené sestry, bratři a hosté,

dovolte mi, abych Vás přivítal na výroční valné hromadě, abychom zhodnotili činnost našeho sboru v uplynulém roce 2007.

Hned na začátku zprávy oznámím, že letos v srpnu jsme zvolili na schůzi nového velitele sboru, Petra Dolanského.

Jako každý rok, ani letošek nebyl výjimkou, a zúčastnili jsme se mnoha soutěží, nejen v našem okrsku. Do letošní sezóny jsme vstoupili velice dobrým druhým místem z okrskové soutěže na Klečůvce. Tentokrát ji provázela nejen silná dešť, ale i smůla na naší straně, kdy po nešťastné chybě při štafetě jsme nabyli takovou ztrátu, že o prvním místě a postupu do okresní soutěže jsme mohli jen snít.

Další soutěží letošní sezóny byla zahajovací bitva o letošní pohár Grand Prix 8. okrsku. Ta se konala opět na Klečůvce. Zde, přestože tým předvedl skvělý výkon, jsme nedosáhli na výsledek Želechovických Pasek a skončili jsme druhí.

Další soutěž, asi největší, jaké se pravidelně zúčastňujeme byla ta o Pohár primátorky města Zlína. Letos soutěžní týmy na své půdě přivítaly Želechovické Paseky. Počasí se vydařilo a po počátečních drobných problémech s časomírou se mohlo začít. Na primátorce se soutěží na dva pokusy, takže náš mladý a ambiciózní tým neskrýval touhu po nejvyšší příčce. Po odsoutěžení sborů před námi jsme přišli na řadu my. Přesto, že všechno klaplo téměř bezchybně, stala se chyba, kterou všichni čekali asi nejméně, a to u strojníka. „Nic není ztraceno“, říkali jsme si a soustředili se na náš druhý útok, kdy jsme minili vše napravit a předvést výkonnost našeho soutěžního týmu v tom správném světle. Všichni naši soutěžící se postavili na startovní čáru, a po odstartování se vrhli do útoku. Bohužel, někde se stala druhá chyba. Někdo podcenil tu čistě teoretickou možnost, že při nástupu se můžeme dozvědět doplňující informace o pravidlech soutěže, které by náš mančaft mohly třeba i zajímat. Tudíž po startovním výstřelu se všichni naplno rozběhli, všichni si našli svoje místo, všem se všechno povedlo napoprvé, když, kde se vzal, tu se vzal, dotkl se vybavení devátý člen týmu, který měl mít členů jen osm. Následovalo odpískání a neuznání pokusu. Kvůli dvěma chybám, které nás bohužel stály oba dva pokusy, jsme skončili až na nepříjemné sedmé příčce ze čtrnácti zúčastněných sborů. Stojí za zmínku, že výsledek Pasek nám dával tušit, že na letošní sezónu GP se chystá něco zlého. Ne ovšem pro Paseky.

První soutěží letošních prázdnin byla ta v Hrobicích. Ta se nepočítá do GP, tudíž ji řadíme mezi ty navíc. To ovšem ani zdaleka neznamená, že bychom neměli zájem odvézt si od Hrobičanů pohár. Bylo nádherné počasí, pro kvalitní soutěž jako dělané. Jelikož propozice byly poněkud méně přesné a na této soutěži jsme byli poprvé, přijeli jsme příliš brzy, a tak jsme se neplánovaně podívali i na soutěž žáků, jíž se ti naši ale neúčastnili. Po ní následovala spíše minisoutěž žen. Konečně asi po třech hodinách přišlo na řadu to, proč jsme přijeli. Soutěžilo se na dva pokusy a specialitkou bylo to, že se nejen oblékalo, ale i probíhalo dráhou, vymezenou tyčkami a páskou. Přes to všechno se nám podařil parádní čas a skončili jsme třetí.

Další na řadě bylo GP v Lípě. Zde se soutěžilo klasicky jako každý rok na tři hadice B. Bohužel, přesto, že jsme na tuto soutěž poctivě trénovali, přihodilo se pár chybek, které nás odsunuly na 4. místo.

Novinkou letošní sezony GP byla soutěž v Ostratě. Na tu jsme vyrazili přímo z víkendové rekreace na Chatě Miloňová ve Velkých Karlovicích. Ani dlouhá cesta se na našem výkonu nepodepsala a odvezli jsme si skvělé druhé místo.

Předposledním kláním letošní sezony GP byla tradičně soutěž na Pasekách. Opět se dostavilo pěkné počasí, takže se soutěžilo jedna radost. Na tuto soutěž jsme přijeli den předtím trénovat přímo na místo konání, takže jsme byli psychicky připraveni unést i první místo. Bohužel, člověk míní a osud mění. V tomto případě měnilo družstvo Pasek. Výsledek? Poněkoli káté si odvážíme druhé místo. Taky se začíná opravdu akutně projevovat dýchavičnost naší PMS-12.

Zakončená letošní GP probíhala kde jinde než u nás v Želechovicích. Přesto, že na první místo jsme museli při rozumném uvažování zapomenout, nasadili jsme dva týmy, z toho jeden smíšený, ve kterém jsme měli na hostování tři hasičky z Prštného a jednoho hasiče z Lužkovic. Náš A tým se sice snažil, co mohl, ale bohužel, mašina již nestačila. Čtvrté místo. Po několika družstvech přišel na řadu B tým. Ten ze sebe dal také to nejlepší, čímž si vybojoval sedmé místo mezi zúčastněnými sbory. Letos se naší soutěže zúčastnilo 14 družstev, což je skvělé.

Poslední letošní soutěží, kam jsme zajeli, byla ta v Neubuzi. Tam jsme dorazili s vypůjčenou mašinou od hasičů z Klečůvky. Zvláštností soutěže bylo motání hadice vybraným členem družstva ještě před zahájením samotného útoku. Tento fakt ve spojení s poněkud slabší mašinou byl důsledkem toho, že již po skončení našeho útoku jsme věděli, že můžeme jet rovnou domů.

Letos nejspíš na delší dobu naposled jsme nasadili družstvo dorostenců na soutěž o Kvínapův putovní pohár v Napajedlích. Naši borci se umístili spolu s družstvem z Napajedel na skvělém třetím místě ze čtrnácti zúčastněných.

Po dvou letech se nám podařilo obnovit kroužek mladých hasičů. I když máme zaregistrováno 19 mladých hasičů, aktivně se zapojuje jen polovina. Od března do dnešního dne se setkali na 41 schůzkách. Naši žáci se byli podívat i na soutěž profesionálních hasičů ve výstupu na cvičnou věž. Zúčastnili se tří ukázek jejich výcviku, a to v Želechovicích a Lužkovicích na dětském dnu a v Želechovicích na pouťovém námětovém cvičení. Všechny tři akce se dětem velmi líbily, protože jely se zapnutými

majáky a houkačkou jako opravdoví hasiči. Zúčastnily se i spousty soutěží. Na začátku roku to byla uzlovací soutěž v Jaroslavicích. Po ní následovala okresní uzlovací soutěž. Tam se naše družstvo umístilo na celkově 11. pozici, a naše mladá hasička Karolína Ševčíková byla oceněna jako nejmladší soutěžící. Jejich první letošní soutěží v požárním útoku byla pohárová soutěž v Bohuslavicích. Po velké snaze dosáhli na čtvrté místo z devíti mančaftů. Mimo našeho družstva mužů zasáhli naši žáci i do okrskové soutěže na Klečůvce. Mezi mladšími žáky skončili na skvělém prvním místě. Letos zkusili štěstí i v Podkopné Lhotě, kde vybojovali sedmou příčku. V den Primátorky jsme pořádali v Želechovicích soutěž žáků. Sjelo se 13 družstev, z toho 7 bylo mladších žáků. Naši skončili...první. Další soutěží byla pohárová v Neubuzi, kde jsme skončili čtvrtí ze sedmi. V září to byla ještě pojezdová soutěž, která se konala v pěti sborech 11. okrsku, a to v Trnavě, Březové, Veselé, Slušovicích a Neubuzi. Na této soutěži jsme se umístili na třetím místě z osmi družstev. Soutěžní sezonu naši žáci zakončili ve Lhotce, kde se za velmi nepříznivého počasí konala podzimní část okresní soutěže Plamen. Letos se nám soutěž moc nevyvedla, protože už máme dva kluky starší jedenácti let, tudíž jsme museli soutěžit za starší žáky, kterým naši nejmladší nemohli stačit. To se ukázalo hlavně v braňáku. V útoku CTIF jsme nemohli džberovou stříkačkou shodit terč. Ukázalo se, že sedm leet je obrovský věkový rozdíl. Ale jsme si jistí, že v jarní části naši žáci uspějí daleko lépe, i když to nebude vůbec lehké.

Kromě soutěží nás i letos zaměstnalo několik ostrých výjezdů. V dubnu jsme byli přivoláni k požáru rodinného domku v Lůžkovicích. Tam usnul muž s cigaretou a neštěstí zabránili sousedé, kteří se vrhli do hořícího domu a muže vynesli. Dalším výjezdem byl ten k požáru domu v Obůrkách. Přesto že jsme se sešli na zbrojnici nedlouho po zaznění sirény, byli jsme odvoláni ještě před příjezdem na místo požáru s tím, že ten je již pod kontrolou a vody je dostatek. V červnu jsme vyrazili do Prštného. Tentokrát ne kvůli ohni, ale vodě. Po silné průtrži mračen se přelily rybníky nad touto městskou částí a ta byla zaplavena. My jsme čerpali vodu ze zatopených sklepů. V září jsme byli povoláni opět do Lužkovic, kde hořela garáž. My jsme se sice sešli hned, ale nejprve jsme neměli řidiče a posléze se objevily technické problémy u auta, které se jako naschvál objevily teprve den předtím, takže je ještě nikdo nestihl odstranit. Nakonec v listopadu jsme vyrazili k požárům hned dvakrát v jednom týdnu. Nejprve to bylo k požáru krovu u nás v Želechovicích na Lysé, v neděli ráno potom na Veselou, k požáru střechy.

Pořádali jsme i několik zábavních a jiných akcí z nichž jedna byla i pro veřejnost, a na několik akcí jsme i vyrazili. Na začátku roku to byla zabíjačka. Letos se nekonala na myslivecké chatě v Lůžkovicích, ale přímo u nás na zbrojnici. To ale vůbec nevadilo a akce se vydařila. Na začátku února jsme si jeli na víkend zalyžovat na chatu Bačkárka v Javorníkách. Tam se nás sjelo 43. Přestože ne všichni členové sboru jsou nadaní sportovci jsme se všichni vyřádili a nikdo se nepolámal, což je u takového množství lidí již malý zázrak. Dalším velkým výletem byla hasičská pout' na Hostýně. Vyrazilo nás několik členů. Po docela dlouhé cestě, obzvláště pro ty, co ji prostáli, jsme konečně vystoupili na kopci Hostýně. Všichni jsme byli z nadšení z toho, kolik hasičů z různých koutů republiky i ze zahraničí jsme zde viděli. Obzvláště průvod s vlajkami byl velice pěkný. Po průvodu následovala svatá mše v místním kostele. V pondělí po pouti na Hostýně jsme se sešli na Střelnici, abychom postavili Májku. Tentokrát jsme trochu přecenili své síly, Májka byla opravdu velmi vysoká, takže jsme museli použít i techniku, abychom ji vůbec dostali do kolmé pozice. Nakonec se po urputném zápolení s gravitací dobrá věc podařila. Májku jsme oplechovali na obranu proti neplechům, kteří by ji snad chtěli pokácet dřív, než jsme to měli v plánu my a večer jsme oslavili dobře odvedenou práci. V sobotu 5.5. jsme se zúčastnili námětového cvičení v Lípě, kde tamní sbor slavil 80 let od založení. V neděli 6.5.

pár členů našeho sboru zajelo i na hasičskou pouť na nedalekém Provodově. Přesto, že počasí nám moc nepřálo, pouť byla pěkná a hasičů se také sjelo dost. Další týden v pátek jsme se jali pokácet Májku na Střelnici. My jsme ji ale neprodleně šli pokácet. U této činnosti se prostřídali snad všichni členové sboru. Když se to konečně podařilo, uspořádali jsme poctivou grilovačku. Na místo dorazili i místní rančeři s koňmi, z čehož měly obrovskou radost hlavně děti, které se mohly projet na koních. Samozřejmě za dohledu dospělých. Ani letos jsme nevynechali tradiční pouťové námětové cvičení. Přesto, že letos byly nějaké nepříjemné chyby v provedení, výsledek byl velice uspokojivý z hlediska času, za který se nám a zúčastněným sborům podařilo dopravit vodu na 800 metrů dlouhé trase od pošty na Střelnici. Letos se ve Zlíně konalo mistrovství ČR ve hře Plamen, kde se několik našich členů zúčastnilo v pozici pomocníků pořadatelů jako technická podpora. Na konci července jsme jeli na výlet na chatu Miloňovou ve Velkých Karlovicích. Každý rok se dohodneme, kam pojedeme o prázdninách a letos čest nás přivítat padla na již zmíněnou chatu. Program celého pobytu byl poměrně bohatý. Přes hraní fotbalu, nohejbalu, kulečnicku přes výlety např. na Soláň či do Rožnova pod Radhoštěm až po každodenní večerní grilování a následné sezení u večerního táboráku. Hned po ubytování jsme vzali fotbalový míč a šli hrát fotbal. Jenže fotbal v našem pojetí byl skoro jako rugby a tak byl skoro pořád minimálně jeden člověk na zemi. Po dlouhém hraní jsme byli rádi, že jsme to všichni vůbec přežili. Další náročný den byla sobota, kdy jsme si jen tak odskočili z výletu a jeli autem na již zmiňovanou soutěž do Ostraty. Vyjeli jsme okolo druhé odpoledne a vrátili jsme se chvílku po osmé večer. Zbytek pobytu probíhal již v poklidu a nakonec jsme ještě v neděli kolem druhé odpoledne udělali společné foto. V pátek 24.8. se několik členů sboru zúčastnilo jako pořadatelé Barum Rally, kdy pomáhali při organizaci městské rychlostní zkoušky.

V sobotu 20.10. jsme již podruhé v Želechovicích uspořádali Hodovou zábavu. Celou sobotu několik členů sboru strávilo tím, že procházeli všechny ulice a uličky naší obce aby do každého domu předali letáček s oznámením o konání akce. Samozřejmě nechyběl beran, kterého jsme chvílemi vodili a chvílemi tahali s sebou. Shodou okolností to byl stejný jedinec, jako vloni. Letos jsme měli ovšem velkou smůlu na počasí, takže jsme byli zmrzlí až běda. Zatímco my jsme prošmejčili všechny zakoutí Želechovic, další skupina připravovala věci na večerní zábavu, která se opět konala na místní Sokolovně. Nakonec se všechno podařilo zdárně splnit a zábava mohla v osm hodin večer začít. Kapela hrála příjemně, lidí přišlo dostatek takže můžeme říci, že se akce vydařila.

V našem sboru máme 2 vyškolené velitele, 5 řidičů a 5 strojníků. Zkoušku radiostanic provádíme každé pondělí. Jednou do měsíce pořádáme schůze, kde se řeší aktuální problémy a potřeby sboru. Pokud je to potřeba, koná se schůze i častěji.

Stále funguje naše webová stránka, nyní již na vlastní doméně www.hasici-zelechovice.cz a je stále pravidelně aktualizována. Najdete na ní jak články a foto z akcí, které se již konaly, tak i pozvánky na akce, které pořádáme.

Na závěr této zprávy mohu konstatovat, že sbor dosáhl dobrých výsledků a doufám, že v příštím roce tomu nebude jinak.

Vážené sestry, bratři a přítomní hosté. Dovolte mi, abych vám všem a vašim rodinám popřál do nového roku hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, a to jak doma, tak i v zaměstnání.